

Истинската история

На 23 септември 1869 г. в Габрово е роден българския герой генерал-лейтенант Христо Бурмов (1869 - 1936)



Завършва Военното училище в София (1889) и Академията на Генералния щаб в Торино, Италия (1898). Служи в 4-ти артилерийски полк, а от 1900 г. е приведен в Генералния щаб. През 1904 - 1910 г. е военен аташе в Рим.

Участва в Балканската и Междусъюзническата война като началник щаб на Трета Балканска дивизия, която се отличава в боевете при Одрин и Чаталджа. Във Втората балканска война (1913) се сражава срещу гръцката армия при Кукуш и Пехчево.

От март 1914 г. е началник на Школата за запасни подпоручици, а в края на 1914 г. заема длъжността началник-щаб на 1-ва военноеинспекционна област.

През Първата световна война като командир на Трета бригада на Седма Рилска дивизия ръководи разбиването на сръбските части в Македония - при Голак планина, Винаца и връх Кара Таш, както и превземането с

помощта и на други части на Велес. От 17 до 31 октомври 1915 г. бирагадата на полковник Бурмов участва в боевете с французите край Криволак. В тези тежки сражения Бурмов поддържа духа на своите подчинени с изключителна лична самопожертвователност и смелост.



Полк. Бурмов (вдясно), началник-щаб на 3-та Българска армия и генерал Иван Сарафов (в средата)

От април 1916 година Христо Бурмов е командир на Десета пехотна Беломорска дивизия, която охранява егейското крайбрежие. На 20 май 1917 година е произведен в чин генерал-майор, а на 2 юни е назначен за командващ Втора пехотна Тракийска дивизия на Македонския фронт – пост, който заема до 15 юли 1918 година, когато е назначен за временно изпълнява длъжността началник на Щаба на Действащата армия.

От 10 октомври 1918 г. е началник на 2-ра военноинспекционна област. През 1919 г. преминава в запаса и се занимава с научна работа. Става първият председател на открития през 1932 г. Военнонаучен институт. На 6 май 1936

Г. е повишен в чин генерал-лейтенант.

{{_LINK1_}}